

بررسی و مقایسه منبع کنترل (دروني - بیرونی) و احساس تنهایی در بین دختران ورزشکار و غیرورزشکار

دکتر محمود شیخ^۱، دکتر بهرام یوسفی^۲، زهره حسنی^۳، فرزاد زیویار^۴

۱. عضو هیئت علمی دانشگاه تهران، ۳ و ۲. عضو هیئت علمی دانشگاه رازی کرمانشاه،

۴. کارشناس ارشد تربیت بدنی

چکیده

هدف: بررسی ارتباط و مقایسه احساس تنهایی و منبع کنترل (دروني - بیرونی) دختران ورزشکار و غیرورزشکار.

روش: بدین منظور ۱۰۰ نفر از بازیکنان بسکتبالیست شرکت‌کننده در پانزدهمین المپیاد دانشآموزی مقطع متوسطه و ۱۰۰ نفر غیرورزشکار همسال شهر مشهد به عنوان آزمودنی در نظر گرفته شدند. متغیرهای پژوهش شامل احساس تنهایی، منبع کنترل درونی، منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس) و منبع کنترل بیرونی (گرایش به افراد قدرتمند) در دو گروه می‌باشد. احساس تنهایی و منبع کنترل توسط پرسشنامه احساس تنهایی UCLA و پرسشنامه لونسون (I, P, C) اندازه‌گیری گردیدند.

یافته‌ها: پس از جمع‌آوری اطلاعات، برای بررسی رابطه متغیرها در دو گروه از ضریب همبستگی اسپیر من و جهت مقایسه متغیرها بین دو گروه از آزمون یو من ویتنی استفاده گردید که نتایج زیر به دست آمد: ۱. با بررسی روابط بین متغیرها: (الف) بین احساس تنهایی با منبع کنترل درونی و منبع کنترل بیرونی (گرایش به افراد قدرتمند) در هر دو گروه رابطه معناداری مشاهده نشد. (ب) بین احساس تنهایی و منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس) دختران ورزشکار و غیرورزشکار به ترتیب با ضریب اطمینان ۹۹٪ و ۹۵٪ ارتباط معناداری مشاهده شد. ۲. از مقایسه متغیرها در میان آزمودنی‌ها نتیجه گرفته شد که (الف) بین احساس تنهایی در دو گروه تفاوت معناداری وجود دارد و (ب) بین منبع کنترل (دروني -

بیرونی) آن‌ها اختلاف معناداری وجود ندارد.

با توجه به وجود رابطه معنی‌دار بین احساس تنهايی و منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس) می‌توان بیان داشت که افراد با منبع کنترل بیرونی با این باور که کنترل کمی روی رویدادهای زندگی دارند بیشتر دچار احساس تنهايی می‌شوند.

یافته‌ها: وجود تفاوت معنی‌دار بین احساس تنهايی دختران ورزشکار و غیرورزشکار اثر مفید روانی - اجتماعی فعالیت‌های ورزشی را تأیید می‌کند و عدم وجود تفاوت معنی‌دار بین منبع کنترل سدروني - بیرونی در دو گروه را می‌توان به سن آزمودنی‌های ورزشکار نسبت داد. از آنجاکه پژوهش‌های زیادی بیانگر این مطلب است که ورزشکاران نسبت به غیرورزشکاران منبع کنترل درونی تری دارند و با توجه به اینکه تغییر در منبع کنترل نیاز به زمان طولانی و کسب تجارت متعدد در محیط‌های ورزشی دارد، کم سن بودن ورزشکاران را می‌توان دلیلی بر این یافته دانست.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل از پژوهش، نقش فعالیت‌های ورزشی را در تعديل ساختار شخصیت و سلامت روان افراد آشکار ساخت و اهمیت توجه به مطالعاتی از این قبیل را برای مریبان و مسئولان امر مشخص نمود.

مقدمه

روان‌شناسان، تعاریف متفاوتی از احساس تنهايی ارائه کرده‌اند، از جمله اینکه احساس تنهايی «حاصل محروم ماندن از نیاز اساسی بشر به صمیمیت است» (۱). «نتیجه بیگانگی انسان از جامعه و از خود اوست» (۲). «تجربه عاطفی دردنگ، ترس آور، عام و خطیری است که پیامدهای آسیب‌شناختی روانی گسترده‌ای دارد» (۳). احساس فرد از نبود صمیمیت بین فردی است (۴). سلیگمن^۱ در سال ۱۹۸۳ در زمینه احساس تنهايی به عنوان مقوله تشخیصی مستقل و متمایز از افسردگی از این احساس به عنوان «یکی از پدیده‌های روان‌شناختی که به کمترین میزان شناخته شده است» یاد می‌کند (۵). بررسی‌های موجود نشان داده‌اند که افراد دارای احساس تنهايی دارای خصوصیاتی می‌باشند که از جمله می‌توان به رضایت و شادمانی اندک، عزت نفس نازل، از خود بیگانگی، احساس خجالت، دلتنگی، احساس خلاء، کمی جاذبه، خودداری از ارتباطات اجتماعی، دوستان اندک، بدینی، ناتوانی در ابراز خود، دیگر گریزی، درون‌گرایی اشاره نمود (۶).

1. Seligman

دلایل متعددی برای احساس تنهايی ذکر شده است، لونت^۱ (۱۹۹۱) از دلایلی مانند بدبینی، ترس از طرد شدن، عدم تلاش، نداشتن جاذبه جسمانی، ترس از دیگران، نداشتن موقعیت‌های مناسب برای ارتباط با دیگران یاد کرده است.^(۷)

روبینز^۲ (۱۹۶۴) در زمینه شیوه‌های کنارآمدن با احساس تنهايی به عواملی مانند، تماس عاطفی مستقیم با دیگری، پیوستن به فعالیت‌های گروهی مانند عضویت در باشگاه‌ها، ورزش، رفتن به میهمانی اشاره می‌کند.^(۸) در زمینه ارتباط احساس تنهايی با دیگر مشخصه‌های روانی برخی از یافته‌های پژوهش‌ها احساس تنهايی را در افراد بالغ به مسائل سلامت روانی خصوصاً افسردگی ربط داده‌اند.^(۹)

بلچر^۳ (۱۹۷۳) میان احساس تنهايی و اضطراب آشکار به ضریب همبستگی٪۶۹ رسید (۱۰). روینشتاین و شیور^۴ بین احساس تنهايی با عزت نفس پایین ضریب همبستگی٪۵۹ و با مشکلات جسمانی ضریب همبستگی٪۶۰ را گزارش کرده‌اند.^(۱۱)

در زمینه نقش جنسیت و احساس تنهايی، اوشاگان و آلن (۱۹۹۲) اظهار داشته‌اند هرگاه احساس تنهايی را مشابه با افسردگی، یک حالت آسیب‌شناختی عاطفی در نظر بگیریم می‌توانیم اظهار کنیم که شیوع آن در نزد زنان بیشتر است. آنها با استناد به یافته‌های هیل (۱۹۸۷) و استوکز و لوین^۵ (۱۹۸۶) چنین بیان می‌دارند که مردان از شبکه‌های اجتماعی وسیع‌تری برخوردارند، اما دارای حمایت عاطفی کمتری‌اند، حال آنکه زنان از شبکه اجتماعی کوچکتر و حمایت‌های صمیمانه بیشتری برخوردارند.^(۷)

کرامر، امپ، نیدلی (۱۹۹۸) اظهار کرده‌اند که چون این‌گونه تصور شده که مردان نقش پایه‌ای و تأثیرنپذیری در نوسان‌های عاطفی دارند، بنابراین، نسبت به زنان احساس تنهايی را کمتر بروز می‌دهند.^(۷) در زمینه ارتباط احساس تنهايی و منبع کنترل شواهد نشان داده‌اند کسانی که احساس تنهايی می‌کنند بیشتر منبع کنترل بیرونی دارند.^(۱۱)

مور و همکارانش (۱۹۸۷) در این زمینه معتقدند کسانی که از نظر مسئولیت‌پذیری درونی هستند و خودشان را مسئول زندگی خود می‌دانند کمتر احساس تنهايی می‌کنند.^(۱۲) در زمینه احساس تنهايی و فعالیت‌های جسمانی جرسیلد^۶ با تأکید بر ارزش اجتماعی

-
1. Lunt	2. Rubins
3. Belcher	4. Rubenschtine & Shaiver
5. Hill, Stokes & Loine	6. Jersild

ورزش معتقد است که به رغم عقیده رایج که نوجوانان همیشه گروه‌گرا هستند، دوران نوجوانی زمان تنها‌یی است و چنین فعالیت‌هایی زمینه برخوردهای مهم اجتماعی را فراهم می‌آورد (۱۳).

فری، تالبرت و فالک (۱۹۹۲) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که کودکانی که احساس تنها‌یی بیشتری می‌کنند، از نظر آمادگی جسمانی و فعالیت بدنی در سطح پایینی قرار دارند (۱۴). با توجه به مقدمات فوق در این پژوهش سعی بر آن است که میزان و رابطه احساس تنها‌یی و منبع کنترل در دختران نوجوان ورزشکار و غیرورزشکار مورد بررسی قرار گیرد.

پرسش‌های اصلی این پژوهش را می‌توان در دو قلمرو اصلی دانست که عبارت‌انداز:

۱. آیا بین احساس تنها‌یی و منبع کنترل رابطه معنی‌داری وجود دارد؟
۲. آیا تفاوت معنی‌داری به لحاظ منبع کنترل بین دختران نوجوان ورزشکار و غیرورزشکار وجود دارد؟
۳. آیا بین میزان احساس تنها‌یی در دختران نوجوان ورزشکار و غیرورزشکار تفاوت معنی‌داری وجود دارد؟

روش پژوهش

این پژوهش از نوع همبستگی - مقایسه‌ای است و سعی بر آن بوده است که میزان احساس تنها‌یی در دو گروه دختران نوجوان ورزشکار و غیرورزشکار مقایسه و رابطه آن با منبع کنترل بررسی شود.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری پژوهش، دختران غیرورزشکار و دختران ورزشکار (بسکتبالیست) شرکت کننده در پانزدهمین المپیاد ورزشی (۱۳۸۳) دانش‌آموزان سراسر کشور می‌باشد. نمونه آماری این پژوهش را ۲۰۰ نفر از جامعه آماری مورد نظر دربر می‌گیرد که شامل ۱۰۰ ورزشکار و ۱۰۰ غیرورزشکار است که به روش تصادفی - خوش‌های برگزیده شدند، میانگین سنی نمونه آماری (15 ± 1) می‌باشد.

ابزار و روش اندازه‌گیری

دو متغیر مورد بررسی در این پژوهش عبارتند از: ۱) احساس تنها یی، ۲) منبع کنترل برای ارزیابی احساس تنها یی آزمودنی‌ها از مقیاس تنها یی UCLA که در سال ۱۹۹۸ توسط روسل پیلو^۱ از دانشگاه کالیفرنیا ساخته شده، استفاده شده است. این مقیاس برای گروه‌های سنی مختلف و مقاطع گوناگون شغلی اجرا شده است و از ۲۰ پرسش که ۱۰ پرسش آن به صورت منفی و ۱۰ پرسش دیگر به صورت مثبت با احساس تنها یی رابطه دارند همسانی درونی پرسش‌ها در مطالعات مقدماتی برابر با ۹۳٪ به دست آمد. این پرسشنامه دارای جملات پیچیده و مهم نیست و آزمودنی می‌بایست بعد از مطالعه هر یک از جملات، یکی را که بیشتر بازتاب نظر شخصی اوست، انتخاب کند. دامنه پاسخ به پرسش‌ها در طیف چهارگزینه‌ای می‌باشد.

برای اندازه‌گیری منبع کنترل نیز از پرسشنامه لونسون^۲ (I.P.C.) استفاده شده است. این پرسشنامه دارای ۲۴ سؤال است که در طیف ۶ درجه‌ای کیلر ترتیب تنظیم شده است. براساس نظریه لونسون افراد در تحلیل دلایل رویدادهای زندگی به سه منبع متولسل می‌شوند که عبارت‌اند از:

۱) منبع کنترل درونی (I): که در آن افراد چنین احساس و تحلیل می‌کنند که بر پیامدهای اعمالشان نفوذ و تسلط بیشتری دارند و رویدادهای مثبت زندگی در نتیجه طرح ریزی دقیق و کوشش پی‌گیر خود آن‌ها به دست می‌آید، لذا برای اعمال و رفتار، نتایج و پیامدهای ناشی از آن قبول مسئولیت می‌کنند که در پرسشنامه مذکور دارای ۸ پرسش است.

۲) منبع کنترل با گرایش به افراد قدرتمند (P): این متغیر در پرسشنامه شامل هشت پرسش است که در ارتباط با درک کنترل توسط افراد قدرتمند اندازه گرفته می‌شود. نمره بالا در این بخش مخصوص افرادی است که معتقدند موفقیت‌ها و شکست‌ها توسط عوامل بیرونی به خصوص گرایش به افراد قدرتمند تعیین می‌شود.

۳) منبع کنترل با گرایش شانس (C): این متغیر در پرسشنامه نیز شامل ۸ پرسش است و میزان باور افراد را به این موضوع اندازه‌گیری می‌کند که کنترل پیامدهای زندگی توسط شانس است و نمره بالا در این متغیر مختص افرادی است که اعتقاد به عوامل بیرونی به خصوص بخت و

1. Russell

2. Levenson

اقبال دارند. براساس دیدگاه لونسون منبع کنترل یک بعدی نیست و افراد ممکن است همزمان دو عامل را تأثیرگذار بر پیامدها و رویدادها بدانند و یکی را غیر مؤثر. در این پژوهش از نسخهٔ ترجمه شده توسط فراهانی (۱۹۹۶) استفاده شده که طی مطالعات متعددی اصلاحات لازم انجام گرفته است. طی مطالعات مقدماتی برای مقیاس C, P, I, به ترتیب پایایی ۷۷٪، ۶۶٪ و ۷۹٪ بدست آمد.

روش تحلیل

از ضریب همبستگی اسپیرمن به منظور بررسی روابط بین متغیرها در دو گروه و از آزمون یومن و تینی برای بررسی اختلاف بین متغیرها در دو گروه استفاده شده است.

نتایج

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار احساس تنها یی، منبع کنترل در آزمودنی‌ها

آزمودنی‌ها	ویژگی مورد بررسی	منبع کنترل درونی	احساس تنها یی	غیرورزشکار	N = ۱۰۰
منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس)	منبع کنترل درونی	احساس تنها یی	۴۰/۶۱ ± ۸/۳۷	۴۵/۹۵ ± ۹/۱۸	۳۵/۹۶ ± ۶/۷۱
منبع کنترل بیرونی (گرایش به افراد قدرتمند)	منبع کنترل درونی	منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس)	۲۴/۶۷ ± ۷/۸۷	۲۵/۸۲ ± ۸/۰۹	۳۶/۱۸ ± ۵/۶۶
			۲۵/۴۸ ± ۸/۴۹	۲۳/۷۸ ± ۸/۹۳	۴۵/۹۵ ± ۹/۱۸

نتایج توصیفی داده‌های مندرج در جدول ۱ نشان می‌دهد که میانگین احساس تنها یی در ورزشکاران کمتر از غیرورزشکاران است. این نتایج در ارتباط با منبع کنترل نیز نشان می‌دهد که منبع کنترل درونی در ورزشکاران دارای میانگینی بالاتر است، اما در خصوص منبع کنترل بیرونی دختران ورزشکار در منبع گرایش به شانس نمرات کمتر و در گرایش به افراد قدرتمند میانگین بالاتر داشته‌اند.

جدول ۲. مقایسه احساس تنهایی و منبع کنترل در دو گروه

Z	دو طرفه py	یومن و تینی	آزمودن	متغیرها
-۳/۹۷	۰/۰۰۰*	۳۳۷۵/۰۰	احساس تنهایی	
-۰/۵۱۸	۰/۶۰۵	۴۷۸۸/۵۰	منبع کنترل درونی	
-۱/۰۷۶	۰/۲۸۲	۴۵۶۰/۰۰۰	منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس)	
-۰/۹۷۸	۰/۳۸۲	۴۶۰۰/۰۰	منبع کنترل بیرونی (گرایش به افراد قدرتمند)	

* تفاوت معنی دار است.

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود بین میزان احساس تنهایی در دختران نوجوان ورزشکار و غیرورزشکار تفاوت معنی‌داری وجود دارد. این تفاوت میان آن است که دختران ورزشکار کمتر احساس تنهایی می‌کنند. اما در ارتباط با منبع کنترل تفاوت معنی‌داری مبنی بر وجود اختلاف بین دختران ورزشکار و غیرورزشکار از لحاظ منبع کنترل درونی، بیرونی گرایش به افراد قدرتمند و بیرونی گرایش به شانس وجود ندارد، اگرچه مقایسه میانگین‌ها به صورت توصیفی نشان می‌دهد که میانگین منبع کنترل درونی و ورزشکاران بیشتر از میانگین منبع کنترل درونی در غیرورزشکاران است.

جدول ۳ همبستگی بین احساس تنهایی و منبع کنترل در دو گروه

منبع کنترل بیرونی (P)	منبع کنترل بیرونی (C)	منبع کنترل درونی (I)	منبع کنترل درونی (P)	احساس تنهایی
غیرورزشکار	ورزشکار	غیرورزشکار	ورزشکار	غیرورزشکار
۰/۱۳۶ ۰/۱۷۷	۰/۱۱۱ ۰/۲۷۳	۰/۲۵۱* ۰/۰۱۲	۰/۲۷۲*** ۰/۰۰۶	+۰/۰۳۳ ۰/۷۴۲
			-۰/۰۷۲ ۰/۴۷۸	P5 ۰/۰۱*** P5 ۰/۰۵*

براساس نتایج به دست آمده مندرج در جدول ۳ بین احساس تنهایی و منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس) در هر دو گروه دختران ورزشکار و غیرورزشکار رابطه معنی‌دار و مثبتی وجود دارد، به عبارتی کسانی که دارای منبع کنترل بیرونی بالاتری می‌باشند (گرایش به شانس) احساس تنهایی بیشتری می‌کنند و این موضوع در این پژوهش هم در مورد

ورزشکاران و هم غیرورزشکاران صدق می‌کند. نتایج به دست آمده از تحلیل یافته‌ها در جدول (۳) همچنین نشان می‌دهد، بین منبع کنترل درونی (I) در ورزشکاران با احساس تنها‌ی رابطه منفی است (-۰/۰۷۲) – اگرچه به لحاظ آماری این رابطه معنی‌دار نمی‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

براساس یافته‌های این پژوهش موارد زیر به عنوان نتایج اصلی پژوهش ارائه می‌گردد:

الف) محیط‌های ورزشی و فعالیت‌های جسمانی محیط بسیار مناسبی در توسعه ابعاد جسمانی و روانی است، تجربیات حاصل از فعالیت‌های هدایت شده ورزشی در محیطی مناسب و فرایندی متناسب با تفاوت‌های فردی بخصوص در دوران نوجوانی دربرگیرنده بالاترین میزان و کیفی‌ترین تجربیات برای افراد می‌باشد، در این پژوهش براساس یافته‌های موجود نشان داده شده است که بین میزان احساس تنها‌ی در دختران نوجوان ورزشکار و غیرورزشکار تفاوت معنی‌داری وجود دارد. به عبارتی ورزش و فعالیت‌های جسمانی می‌تواند در توسعه مهارت‌های اجتماعی، افزایش روحیه تعامل با دیگران و همکاری مؤثر باشد، این یافته نشان می‌دهد فعالیت‌های بدنی و ورزش به خصوص اگر به صورت مستمر و عضویت در گروه باشد، می‌تواند احساس تنها‌ی فرد را کاهش دهد، پژوهشگرانی مانند تالبرت و فالک و فری (۱۹۹۲) نیز دریافتند که فعالیت بدنی می‌تواند تأثیر مثبتی در کم شدن میزان احساس تنها‌ی در کودکان دبستانی داشته باشد (۱۴).

ب) نتایج مربوط به منبع کنترل، در ورزشکاران و غیرورزشکاران نشان داد که بین دو گروه تحت بررسی تفاوت معنی‌داری از نظر مکان کنترل وجود ندارد. شایان ذکر است که نتایج آمار توصیفی می‌بین این نکته بوده که شاخص عددی منبع کنترل درونی و منبع کنترل بیرونی (گرایش به افراد قدرتمند) در ورزشکاران بالاتر از غیرورزشکاران بوده است. این نتیجه با بررسی‌های مور (۱۹۸۱)، اسلنکر (۱۹۸۵)، آدام و همکاران (۱۹۹۰) مغایرت دارد.

مور در پژوهش خود زنان ورزشکار را دارای کنترل درونی می‌داند (۱۴). اسلنکر و همکارانش در پژوهشی با عنوان بهداشت منبع کنترل دوندگان و غیرورزشکاران، نتیجه گرفتند که دونده‌ها در درونی بودن، به طور معنی‌داری امتیاز بالاتری نسبت به غیرورزشکاران دارند (۱۵).

از سوی دیگر مطالعات کروگراس (۱۹۹۷) در مورد زنان جوان نخبه ژیمناست نشان داد که ژیمناست‌ها منبع کنترل بیرونی بالاتری دارند (۱۰).

ساندرسون و نیل (۱۹۸۷) در بررسی بازیکنان فوتبال نتیجه گرفتند که بازیکنان برنده تمایل به درونی بودن و بازندگان متمایل به بیرونی بودن دارند (۱۶).

پژوهش اگوگلیان و ساپنیزا (۱۹۸۴) در مورد والیبالیست‌ها نشان داد که زنان والیبالیست منبع کنترل بیرونی دارند و کاپیتان‌ها نسبت به سایر بازیکنان منبع کنترل درونی تری دارند (۱۷). عدم وجود یک نتیجه واحد در پژوهش‌ها در خصوص منبع کنترل در ورزشکاران پاسخ به این پرسش را که تا چه اندازه می‌توان مرکز علیت را ترجیح‌آمیخته با حالتی بیشتر درونی تغییر داد و ورزش تا چه اندازه بر آن مؤثر است تا اندازه‌ای با ابهام مواجه می‌سازد. به نظر می‌رسد شکل‌گیری کانون کنترل در افراد حاصل تعامل ابعاد شخصیتی، محیط تربیتی و متغیرهای موقعیتی است که با سادگی نمی‌توان نقش یک عامل را برجسته ساخت. به هر حال اگرچه گروهی از پژوهشگران با امکان تغییر مرکز علیت موافق نیستند (۱۸)، اما گروهی نیز امکان تغییر کانون کنترل را به موارد ذیل اشاره دادند:

- شخص باید در مدت زمان طولانی با شرایط محیطی معینی مواجه شود (مانند آموزش بلندمدت در بازسازی اسنادهای علی)
- تجربه‌های مکرری از موفقیت داشته باشد و از هر موفقیت بازخورده دریافت کند.
- تکلیف انجام یافته معنی دار درک شود.
- از آنجاکه مرکز علیت مبتنی بر اطلاعاتی است که شخص باید درباره عملکرد به‌دست آورد. منبع اطلاعات باید از نظر شخص معتبر و نظر شخص دیگر برای او قابل احترام باشد، بنابراین نحوه ارتباط مربی با ورزشکار، نوع تعامل او، میزان و مدت ارتباط می‌تواند تغییری مطلوب در مرکز علیت به وجود آورد (۱۸).
- به هر حال باید خاطرنشان شود که به رغم تنوع آرادر نتایج پژوهش‌ها، شواهد بیشتری مبنی بر این موضوع وجود دارد که منبع کنترل ورزشکاران درونی تر از غیر ورزشکاران است، معنی‌دار نبودن این تفاوت را در پژوهش حاضر شاید بتوان با سن آزمودنی‌ها یا متغیرهای پیش‌زمینه‌ای دیگر و یا به اندازه کافی حضور نداشتن در فعالیت‌های تیم‌های مختلف ورزشی و عدم کسب تجارت متعدد نسبت داد.

ج) بررسی روابط بین متغیرها نشان می‌دهد بین کنون کنترل درونی و احساس تنها‌یی در ورزشکاران همبستگی منفی وجود دارد اگرچه این همبستگی به لحاظ آماری معنی‌دار نبوده است، اما به طور مشخص در هر دو گروه ورزشکار و غیرورزشکار ارتباط بین احساس تنها‌یی و منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس) مثبت و معنی‌دار بود، به عبارتی کسانی که دارای منبع کنترل بیرونی (گرایش به شانس) بوده‌اند احساس تنها‌یی بیشتری را تجربه کرده‌اند. نتیجه این پژوهش با بسیاری از پژوهش‌ها همخوانی دارد، مور و همکارانش (۱۹۸۷) معتقدند کسانی که از نظر مسئولیت‌پذیری درونی هستند و خودشان را مسئول زندگی خود می‌دانند و نسبت به کسانی که بر این باورند که کنترل کمی روی زندگی خود دارند کمتر احساس تنها‌یی می‌کنند (۱۲). جونز و همکارانش (۱۹۸۷) نیز در پژوهش خود اظهار داشتند که دانشجویان دارای احساس تنها‌یی، بیشتر منبع کنترل بیرونی داشتند (۱۹). به طور مشخص با توجه به این یافته از پژوهش می‌توان اذعان داشت افرادی که احساس می‌کنند غلبه‌ای پر رویدادهای زندگی ندارند و بیشتر حوادث و پیامدهای زندگی را برابر مبنای شانس و منبع کنترل بیرونی می‌دانند، بیش از دیگران در معرض احساس تنها‌یی می‌باشند. این قبیل افراد در مقابل موقعیت‌های تهدیدکننده مختلفی که در زندگی با آن مواجه می‌شوند به انواع مکانیسم‌های روانی از قبیل کناره‌گیری، بی‌تفاوی، اضطراب، افسردگی و سایر رفتارهای بیمارگونه متول می‌شوند که احساس تنها‌یی نیز می‌تواند جز این موارد باشد.

منابع

1. Sullivan, H.S (1953) *The interpersonal theory of psychiatry*, New York: W.W. Norton & company, Inc.
2. Rubins, J. L (1964) on the psychopathology of loneliness. *American Journal of Psycho, Analysis*. 24. 153-166.
3. Fromm, Reichman (1959) *loneliness psychology*, 22, 1-15.
4. Hojat, M, & Crendall (1989) *loneliness: theory, research and application*, California: Sage publication, Inc.
5. Schmake, J. Shea, J. D: Monfries M.M & Groth Marnat G (1992) loneliness and life satisfactin in Japan and Australia. *The Journal of Psychology*, 127 (1). 65-71.
6. داورپناه، فروزنده (۱۳۷۲) هنجاریابی نسخه تجدید نظر شده مقیاس احساس تنها‌یی UCLA

برای دختران ۱۲ تا ۱۸ ساله در تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی؛ ۱۳۷۲.

7. Oshagan, H, & Allen, R.L (1992) three loneliness scales: An assessment of their measurement properties. *Journal of personality assessment*, 380-409.
۸. حیدری نیا، حمید (۱۳۷۳) مقایسه ورزشکاران رشته های گروهی و انفرادی با جنبه های مختلف افسردگی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی.
9. Archives of psychiatric Nursing, Volume 15 - Issue 30, June 2001 - pages 128-139.
10. Kerr, G-A, Goss-J-D, (Mar 1997) "Personal control in elite gymnasts: The relationships between locus of control, self esteem, and trait anxiety". *Journal of Sport behavior*, 69-82.
11. Rusell, D (1982) *The measurement of loneliness*.
12. Moore, O. Schultz, N.R (1982) *loneliness among the elderly*.
۱۳. رمضانی نژاد، رحیم (۱۳۷۱) مقایسه صفات شخصیتی دانشجویان ورزشکار و غیر ورزشکار، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
14. Frey-j, Talbert - R, Falk-C (Apr 1992) *Journal of teaching in physical education*, champaign, I, 211-219.
15. Adame D & et al, (June 1990) "Physical fitness in relation amount for physical exercise", body image, and locus of control college men and women" *perceptual - and motor - skill* (missaula - ment); 70 (3).
16. Sanderson, F-h, Kneale. S-K. (Apr 1987) "Attributional response of 4-A- side soccer, P. 545-551.
17. Agulia, -E, Spienza, -S (1984) "Locus of control according to Rotters S.R. I in volleyball players", *International - Journal of Sport psychology* (Rome, Italy) 15 (4).
۱۸. اچ انشل، مارک (۱۳۸۰) روان شناسی ورزش از تئوری تا عمل، ترجمه دکتر سید علی اصغر مسدد، تهران، انتشارات اطلاعات.
19. Cramer, K. M, Neyedly, K. A (1998) *sex difference in loneliness: The Role of masculinity and femininity*.